

Павло Зелений,
м. Київ

УДК 37.015

МЕТОД ПРОЕКТІВ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТНО-ЗАДАЧНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

В статье рассмотрены виды проектов, цель, положенная в основу современного школьного экологического образования, сущность экологической компетентности, значение рефлексии в таком обучении одаренных детей. Акцентировано на двух стратегиях обогащения и ускорения, которые реализуют через указанный подход во время обучения одаренных детей. Определено место задачного подхода в процессе выполнения экологического проекта.

Ключевые слова: проектно-задачный подход, экологическая компетентность, метод проектов, одаренные ученики, фасилитация.

In the article the types of projects that aim that rests in school ecological education today, the essence of ecological competence, the value of reflection in this teaching gifted children. Attention is focused on two strategies enrichment and acceleration, implemented this approach in teaching gifted children. Marked place of task performance approach to environmental design.

Key words: design of task approach, ecological competence, project method, gifted students, facilitation.

Екологічне питання стану природного середовища сьогодні після вирішення проблеми голоду є актуальним. Розвинені країни світу активно намагаються покращити екологічний стан природного середовища, що потребує належного фінансування сектору екологічної проблематики або його відсутність. Вони виділяють значні кошти на проведення екологічних проектів з метою покращити екологічний стан таких країн. На нашу думку, спосіб усунення наслідків вважаємо простим та швидким, однак через повторюваність цих проблем він є не найефективнішим.

На сьогодні існує необхідність фінансувати та впроваджувати проекти, спрямовані на формування екологічної освіти. Таким чином, у майбутньому людство отримає шанс поступово усунути причини екологічних проблем, або ж екологічно освічені люди зможуть внести власні корективи у діяльність підприємства, на якому працюють, чи у власне. Такі проекти здатні формувати переконання в актуальності професійної діяльності еколога, доробках природозберігаючих технологій, методів чи методик.

Ми переконані, що метод проектів у проектно-задачному підході здатен показати позитивні результати у формуванні вищесказаного. Однак існує необхідність у його чіткому структуруванні, зокрема тієї частини, що стосується складової методу проекту як засобу його реалізації.

Розроблення проектного підходу здійснюють за допомогою методу проектів, на основі аналізу професійних педагогічних видань, психолого-педагогічної та методичної літератури [3; 4; 11; 12]. Нами з'ясовано, що вчені виокремлюють такі класифікації та типи навчальних проектів (за домінуючою проектною діяльністю): дослідні, інформаційні, творчі, ігрові, практичні, ознайомчо-орієнтовані.

Дослідницькі проекти за структурою більш наближені до реальних наукових досліджень, тому що передбачають наявність таких складників, як: дослідження актуальності обраної теми, визначення об'єкта і предмета дослідження, конкретизація мети, висунення гіпотези, узагальнення результатів дослідницької роботи, формулювання висновків.

Творчими навчальними проектами не передбачено чіткого визначення та прописування наповнення етапів здійснення дослідницької діяльності. Кінцевий результат звітують у формі газети, презентації, фільму, на виховних заходах.

Метою інформаційних навчальних проектів є збір необхідних даних, ознайомлення зацікавлених осіб з їхнім змістом, аналіз та узагальнення наявних матеріалів. Упровадження

інформаційного проекту визначає необхідність планування діяльності вчителя та учнів на кожному етапі здійснення самостійної дослідницької діяльності та презентації ними кінцевих результатів.

Соціально значущі навчальні проекти, що орієнтовані на інтереси групи учнів, вимагають конкретизації дій кожного з учасників та способів оцінювання кінцевих результатів.

Різновидом соціально значущих проектів є телекомунікаційні проекти. Сутність їх реалізації полягає в колективній навчально-пізнавальній, творчій та ігровій діяльності учнів-партнерів, що характеризується загальною метою, узгодженими методами і способами діяльності, спрямованими на досягнення загального результату та здійснюється з використанням комп'ютерної телекомунікації [14].

За предметно-змістовими напрямками виокремлюють монопроекти (в межах одного навчального предмету); міжпредметні (в площині декількох навчальних предметів). Відповідно до кількості учасників та характеру контактів між ними можна виокремити такі типи навчальних проектів, як індивідуальні, групові, колективні, шкільні, всеукраїнські, міжнародні. За тривалістю виконання проекту вони можуть бути короткотермінові та довготермінові.

У застосуванні методу проектів під час діяльності з обдарованими дітьми особливо цінним є поєднання або комбінування різних видів проектів. Це надає змогу врахувати можливості учнів та охопити широке коло їхніх інтересів, проявити себе з продуктивного боку. Так, виконуючи один проект, перший учень, маючи здібності до швидкого збору інформації зможе функціонувати у певному напрямі, а другий – проаналізувати аналіз, третій (володіючи дослідницькими здібностями) – провести дослідження, четвертий – узагальнити результати та сформулювати висновки, п'ятий (вміючи гарно малювати) – створити наочний матеріал до публікації, у випадку висвітлення результатів проекту у шкільній публікації тощо. З огляду на це, доцільно класифікувати проекти так: інформаційно-дослідні, дослідно-творчі, інформаційно-ігрові, дослідно-практичні тощо.

Кінцевою метою екологічної освіти є сформована екологічна культура, однак метою шкільної екологічної освіти, на нашу та думку дослідників [6; 8; 9; 10], сьогодні постає екологічна компетентність.

Введення екологічної компетентності у вимоги до результатів загальної освіти дало б змогу ефективно розв'язувати загальнонавчальні та загальнокультурні завдання екологічної освіти. Екологічна компетентність – це інтегрований результат екологічної освіти та його загальнокультурний показник.

Так, І. Зимня серед результатів екологічної освіти виділяє: освіченість, грамотність, компетентність та культуру. Грамотність – це засвоєння знань, умінь та навичок. Освіченість – це також досвід творчого застосування отриманих знань та вмінь, досвід емоційно-ціннісного ставлення до дійсності. Компетентність – це разом із вищесказаним розуміння смислів, соціальної та особистісної значущості екологічної діяльності для розв'язання екологічних проблем. Екологічна культура характеризується відтворенням та примноженням цих смислів у процесі життєдіяльності. Оскільки культура є соціально детермінованим способом життєдіяльності людини, то компетентність – проекцією цього способу на певну сферу діяльності [9]. Отже, екологічна культура формується протягом всього життя.

Екологічну компетентність можливо визначити як здатність учня самостійно переносити та комплексно застосовувати загальнонавчальні вміння та предметні знання, сформовані на різних навчальних предметах, у навчальних (модельних) соціально-проблемних екологічних ситуаціях, а також оцінювати варіанти ризиків та способи їх вирішення (з урахуванням особистої участі) [8].

Зокрема, Д. Єрмаков трактує екологічну компетентність як потенціал і досвід видів діяльності учнів екологічної спрямованості, що завжди має особистісно зорієнтований та діяльнісний характер. Учений вкладає у зміст поняття екологічної компетентності здоров'язбереження, ціннісно-сміслові орієнтації, інтеграцію, громадянськість, відповідальність,

борг, самовдосконалення, саморозвиток, рефлексію, соціальну взаємодію та діяльність. Діяльність автор визначає як виявлення та розв'язання екологічних проблем, екологічне дослідження, розроблення та реалізацію екологічних проєктів [5]. На думку дослідника це забезпечує діяльність людини, що здійснюється в системі «людина – соціум – природа», про важливість якої писала одна з розробників екологічної освіти І. Зверева. Це також сприяє розвитку здатності розв'язувати різного рівня проблеми і завдання, що виникають в життєвих ситуаціях на основі сформованих цінностей, мотивів, знань, навчального та життєвого досвіду, індивідуальних особливостей, схильностей і потреб [5].

Таке розуміння екологічної компетентності дає можливість досягнути необхідність формування в учнів не лише вміння інтегрувати та застосовувати готові знання та вміння на практиці з різних предметів, а й умінь трансформувати, комбінувати в можливому поєднанні, творчо підходити до їх застосування, вносити корективи та вдосконалювати їх. Схожі вміння Д. Єрмаков та І. Суравегіна визначають як еколого-проєктні. Еколого-проєктні вміння – це вміння здійснити творчий пошук вирішення проблеми на основі екологічних імперативів, морально-правових норм, прийнятих у суспільстві; використовувати технології, умови і засоби; матеріалізації задуму в проєктному вигляді; обґрунтовувати та аргументувати його з позиції екологічних, економічних та соціальних інтересів; вносити корективи за результатами громадської та наукової експертизи; визначати кроки з реалізації проєкту в навколишньому середовищі. Еколого-проєктні вміння учня є інтегрованим результатом набуття їм надпредметних способів діяльності, способів спілкування, системи цінностей. Це стає важливим засобом саморозвитку особистості учня [6].

До того ж, такий підхід дає змогу сформувати інші ключові компетентності:

- уміння вчитися – підбирати відповідні знання і способи діяльності для вирішення завдання, здійснювати самоконтроль та самооцінювання;
- інформаційно-комунікативну – осмислювати та використовувати інформацію з різних джерел, вільно висловлюватися, оптимально використовувати власні знання та сприйняту інформацію для результативної комунікації;
- соціально-трудова – продуктивно співпрацювати, проявляти ініціативу, застосовувати ефективні стратегії спілкування залежно від ситуації з метою взаємодії з іншими учнями, вчителем, виконувати певну роль у процесі розв'язання задач проєктної діяльності [14].

Як пише Л. Буркова, здібності до проєктної діяльності зумовлені особливим складом розуму, який має вияв в умінні проникати в корінь речей, всебічно аналізувати, узагальнювати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, вміти моделювати проблему, виділяти головне та другорядне, бачити та вибирати альтернативні рішення проблеми, прогнозувати наслідки та результат діяльності тощо. Це виявляється в умінні особистості задаватися питаннями. Так, Г. Щедровицький стверджує, що таке можливо на засадах аналізу та усвідомлення виконаної раніше діяльності, набутого досвіду, отриманих результатів та називає це рефлексією [15].

У діяльності з обдарованими дітьми, такий метод набуває більшої цінності під час включення рефлексії в один з його етапів. Л. Буркова [2] зазначає, що включення рефлексії у проєктну діяльність з обдарованими дітьми є обґрунтованим, адже однією з особливостей обдарованих дітей є те, що у них під час здійснення пошуку рішення проблеми, обговорення результатів, запропонування альтернатив рішення (рефлексії) виникають осяяння (інсайти), за результатами яких відбуваються власні (суб'єктивні) відкриття, оригінальні, оригінальні варіанти розв'язання проблем. Інсайти вчені визначають як раптове виникнення, завдяки минулого досвіду, розуміння структури ситуації загалом, осмисленого розв'язання проблеми. Таким чином, інсайт у проєктній діяльності може бути закономірним наслідком під час пошуку розв'язання проблеми або завдання, що постає перед учнем. Це, на нашу думку, сприятиме досягненню позитивного результату під час розв'язання проєктних завдань з екологічною проблематикою, у результаті чого учні зможуть запропонувати власні способи вирішення екологічних проблем (а деякі навіть реалізувати) [2].

Такий підхід доцільно застосовувати як для учнів, які не мають наявних проявів обдарованості, так і для обдарованих, адже надає їм можливість поглибити та розширити знання, максимально розкривати і розвивати здібності й таланти за допомогою двох стратегій, збагачення та прискорення [13].

Стратегія збагачення передбачає поглиблення навчального змісту, розширення можливостей його використання для розвитку інтелектуальної та творчої самостійної діяльності учнів. Під час діяльності учнів над певним проектом наявність предметних знань є недостатньою для отримання результату. Це спонукає до пошуку більш наочної інформації, глибокої аналітичної та синтезує інтелектуальну діяльність, до утворення нових більш предметних інтелектуальних і практичних умінь. Отже, це сприяє збагаченню знань та вмінь.

Стратегія прискорення для обдарованих дітей полягає у випереджальному засвоєнні навчальних програм у часі. Вона передбачає гнучкий підхід до засвоєння дітьми навчальної програми, можливість попереднього вивчення програми або її завчасного завершення. Проектна діяльність надає можливість утворення різновікових груп, враховуючи не рік навчання, а рівень оволодіння знаннями у певній галузі, а також розвитку здібностей і талантів. Щоб не втратити час, який є сенситивним для окремої дитини, стратегія прискорення допоможе їй (на основі зацікавленості) легше та якісніше засвоїти знання, що у майбутньому вплинуть на вибір його професії, формування життєвої стратегії [1; 13].

Таким чином, під час застосування такого підходу шкільна екологічна освіта не буде розглядатися як охорона природи та засвоєння правил раціонального природокористування, а буде формуватися на синергії природничо-наукових, гуманітарних і технічних знань. Його новою метою є формування екологічної компетентності, вміння навчатися, спілкуватися та безпечно діяти у навколишньому соціоприродному середовищі [7].

З огляду на подальше обґрунтування та визначення еколого-проектних задач, необхідно назвати етапи виконання проектів, виконання яких заплановано, та визначити місце екологічних задач. Для цього нами було взято відомі етапи [4; 11; 14], що, на нашу думку, є ефективними за реалізації проектно-задачного підходу у формуванні екологічної освіти обдарованих старшокласників. Така діяльність має як загальні кроки (сформулювати назву проекту, висунути гіпотезу, сформулювати мету) так і такі, що характерні для нашого підходу (табл. 1).

Таблиця 1

Етапи виконання проекту в проектно-задачному підході

Назва етапу	Суть діяльності
Підготовчий	<ul style="list-style-type: none"> – Обрати одну із запропонованих тем проектів або ж визначити тему проекту самостійно, застосовуючи розроблену нами методику вибору теми екологічного проекту; – сформулювати назву проекту; – визначити основні питання дослідження; – висунути гіпотезу дослідження; – сформулювати мету дослідження; – ознайомитись із задачами, за допомогою яких потрібно розкрити досліджувану проблему (тему)
Планування	<ul style="list-style-type: none"> – Обговорити методи реалізації завдань проектної діяльності; – визначити джерела інформації; – визначити способи збирання та аналізування інформації (основні інструменти, інтерв'ю, опитування, спостереження, експерименти); – визначити спосіб представлення результатів (усний звіт, усний звіт з демонстрацією матеріалів, письмовий звіт, шкільна публікація, відеофільм); – поділити задачі між членами команди; – побудувати алгоритм діяльності

Пошуковий (виконання еколого-проектних задач)	– Виконати еколого-проектні задачі (місце задачного підходу); – колективно обговорити проміжні результати; – сформулювати висновки; – колективно обговорити кінцеві результати
Презентаційний	– Оформити кінцеві результати; – захистити проект; – опанувати проекти
Контрольний	– Самостійно оцінити проект відповідно до питань анкети власного оцінювання проекту; – колективно оцінити проект відповідно до анкети колективного оцінювання проектів; – провести зовнішню експертизу результатів та оцінювання якості проектної діяльності

На пошуковому етапі необхідно виконувати основну діяльність щодо розкриття екологічної проблеми за допомогою виконання еколого-проектних задач, які повинні групуватись у підетапи проекту або етапи задачного підходу:

- пошук альтернатив;
- прогнозування;
- проектування.

Необхідно також визначити роль вчителя у процесі такого навчання. Його роль трансформується з носія готових знань в організатора пізнавальної дослідницької діяльності. Вчитель стає фасилітатором. Під час виконання проектів учитель виконує такі функції:

- ознайомлює учнів зі змістом проектно-задачного підходу та мотивує їх на початковому етапі курсу;
- допомагає учням із вибором теми;
- допомагає в постановці цілей;
- допомагає під час пошуку потрібних джерел;
- пропонує ідеї для наповнення проектів, висловлює припущення;
- сам є джерелом інформації;
- спостерігає, радить;
- задає спрямовуючі питання;
- координує весь процес;
- заохочує учнів.

У результаті учні мають самостійно розв'язати проблему, розв'язавши запропоновані задачі та застосувавши необхідні знання з різних навчальних предметів чи сфер наук.

Отже, сьогодні проектна діяльність є характерною для будь-якого кваліфікованого спеціаліста. У наукових доробках та у впровадженні на практиці спостерігається відродження, популяризація та головне – потреба у його застосуванні, зокрема в екологічній освіті учнів. Окрім задоволення вимог до екологічної освіти, у навчанні обдарованих дітей така діяльність виконує декілька головних функцій: особистісно зорієнтована, що надає можливість використовувати безліч дидактичних підходів, самомотивує учнів, дає змогу вчитися на власному досвіді та однолітків, приносить задоволення учням коли ті бачать продукт/продукцію власної діяльності. Однак вона існує завдяки учителям-експериментаторам, які зазнають труднощів під час реалізації такого підходу у зв'язку з браком теоретичних і практичних доробок еколого-проектного змісту. Тому такий підхід з реалізації екологічних проектів не має системності, змістовного обґрунтування, мети на професійне орієнтування та конкретної цілі. Використання методу проектів сприяє формуванню в учнів теоретичних екологічних знань, що є розірваними як у сфері екологічного вчення, так і відносно загальної картини природного середовища. Це означає, що існує необхідність в обґрунтуванні такого підходу, яка стосується його задачної

частини, розробленні програми проектно-задачного підходу, тем екологічних проектів, проектних задач та моделі формування екологічної освіти методом проектно-задачного підходу.

Використані літературні джерела

1. Буркова Л. В. Проектний підхід в освіті: концептуальні основи [текст] / Л. В. Буркова // Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи, 2015. – Вип. 2. – С. 6–14.
2. Буркова Л. В. Рефлексія як механізм розвитку проектної діяльності одарених учасників [текст] / Л. В. Буркова // Освіта та розвиток обдарованої особистості. – 2014. – № 9–10. – С. 24–27.
3. Гилева Е. А. Проектная деятельность в технологическом образовании как средство подготовки школьников к жизненному и профессиональному самоопределению [текст] : дис. ... канд. пед. наук. – М., 2009. – 257 с.
4. Гузев В. В. Планирование результатов образования и образовательная технология [текст]. – М. : Народное образование, 2001. – С. 196–197.
5. Ермаков Д. С. Формирование экологической компетентности учащихся: теория и практика [текст]. – М., 2009. – С. 38, 44.
6. Ермаков Д. С., Суравегина И. Т. Экологическое образование: от изучения экологии к решению экологических проблем [текст] / Д. С. Ермаков, И. Т. Суравегина. – Новомосковск, 2005.
7. Захлебный А. Н., Дзятковская Е. Н. Развитие общего экологического образования в России на современном этапе [текст] / А. Н. Захлебный, Е. Н. Дзятковская // Россия в окружающем мире. – М. : Изд-во МНЭПУ, 2008. – С. 155–156.
8. Захлебный А. Н., Дзятковская Е. Н. Экологическая компетенция – новый планируемый результат экологического образования [текст] / А. Н. Захлебный, Е. Н. Дзятковская // Экологическое образование: до школы, в школе, внешколы. – 2007. – № 3. – С. 3–8.
9. Зимняя И. А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования [Электронный ресурс] / И. А. Зимняя. – 2006. – Режим доступа: <http://aspirant.rggu.ru/article.html?id=50758>. – Загл. с экрана.
10. Либеров А. Ю. Экодидактика: экосистемная методология проектирования обучения [текст]. – М., 2007.
11. Метод проектов [текст] / Белорусский государственный университет. Центр проблем развития образования. Республиканский институт высшей школы БГУ. – Вып. 2. – Минск : РИВШ БГУ, 2003. – 240 с. – С. 42–43. – (Серия: «Современные технологии университетского образования»).
12. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования [текст] : учеб. пособие для студ. пед. вузов и системы повыш. квалиф. пед. кадров / под ред. Е. С. Полат. – М. : Изд. центр «Академия», 2001.
13. Савенков А. И. Психология детской одаренности [текст] : учеб. пособ. / А. И. Савенков. – М. : Генезис, 2010. – 440 с.
14. Чернецька Т. І. Сучасний урок: теорія і практика моделювання [текст] : [навч. посібн.] / Т. І. Чернецька. – Київ : Праймдрук, 2011. – 352 с.
15. Щедровицький Г. Рефлексія [текст] / Г. Щедровицький // Психологія і суспільство. – 2015. – № 1. – С. 37–45.

Bibliography

1. Burkova L. V. Proektnyi pidkhdid v osviti: kontseptualni osnovy [tekst] / L. V. Burkova // Pedagogichni innovatsii: idei, realii, perspektyvy, 2015. – Vyp. 2. – S. 6–14.
2. Burkova L. V. Refleksyia kak mekhanizm razvytyia proektnoi deiatelnosti odarennykh uchashchyksia [tekst] / L. V. Burkova // Osvita ta rozvytok obdarovanoi osobystosti. – 2014. – № 9–10. – S. 24–27.
3. Hyleva E. A. Proektnaia deiatelnost v tekhnolohycheskom obrazovanii kak sredstvo pidhotovky shkolnykov k zhyznennomu y professyonalnomu samoopredeleniiu [tekst] : dys. ... kand. ped. nauk. – M., 2009. – 257 s.

4. *Huzeev V. V.* Planyrovanye rezultatov obrazovaniya y obrazovatelnaia tekhnolohiya [tekst]. – M. : Narodnoe obrazovanye, 2001. – S. 196–197.
5. *Ermakov D. S.* Formyrovanye ekolohycheskoi kompetentnosti uchashchykh: teoriia y praktyka [tekst]. – M., 2009. – S. 38, 44.
6. *Ermakov D. S., Suravehyna Y. T.* Ekolohycheskoe obrazovanye: ot yzucheniya ekolohyy k resheniyu ekolohycheskykh problem [tekst] / D. S. Ermakov, Y. T. Suravehyna. – Novomoskovsk, 2005.
7. *Zakhlebnyi A. N., Dziatkovskaia E. N.* Razvytye obshcheho ekolohycheskoho obrazovaniya v Rossyy na sovremennom etape [tekst] / A. N. Zakhlebnyi, E. N. Dziatkovskaia // Rossyia v okruzhaiushchem myre. – M. : Yzd-vo MNEPU, 2008. – S. 155–156.
8. *Zakhlebnyi A. N., Dziatkovskaia E. N.* Ekolohycheskaia kompetentsiya – novyi planyruemyi rezultat ekolohycheskoho obrazovaniya [tekst] / A. N. Zakhlebnyi, E. N. Dziatkovskaia // Ekolohycheskoe obrazovanye: do shkoly, v shkole, vneshkoly. – 2007. – № 3. – S. 3–8.
9. *Zymniaia Y. A.* Kliuchevye kompetentsyy – novaia paradyhma rezultata obrazovaniya [Elektronnyi resurs] / Y. A. Zymniaia. – 2006. – Rezhym dostupa: <http://aspirant.rggu.ru/article.html?id=50758>. – Zchl. s ekrana.
10. *Lyberov A. Yu.* Ekodydaktyka: ekosystemnaia metodolohiya proektyrovaniya obucheniya [tekst]. – M., 2007.
11. Metod proektov [tekst] / Belorusskyi hosudarstvennyi unyversytet. Tsentr problem razvytiya obrazovaniya. Respublykanskiy ynstitut vysshei shkoly BHU. – Vyp. 2. – Mynsk : RYVSh BHU, 2003. – 240 s. – S. 42–43. – (Seryia: «Sovremennye tekhnolohyy unyversytetskoho obrazovaniya»).
12. *Novye pedahohycheskiye y ynformatsyonnye tekhnolohyy v systeme obrazovaniya* [tekst] : ucheb. posobyе dlia stud. ped. vuzov y systemy povysh. kvalyf. ped. kadrov / pod red. E. S. Polat. – M. : Yzd. tsentr «Akademyia», 2001.
13. *Savenkov A. Y.* Psykholohyia detskoi odarennosti [tekst] : ucheb. posob. / A. Y. Savenkov. – M. : Henezys, 2010. – 440 s.
14. *Chernetska T. I.* Suchasnyi urok: teoriia ipraktyka modeliuvannia [tekst] : [navch. posibn.] / T. I. Chernetska. – Kyiv : Praimdruk, 2011. – 352 s.
15. *Shchedrovyytskyi H.* Refleksiiia [tekst] / H. Shchedrovyytskyi // Psykholohiia i suspilstvo. – 2015. – № 1. – S. 37–45.

Бургун Ирина,

м. Київ

УДК 159.923

КОМПЕТЕНТІСНИЙ СКЛАДНИК УЧАСНИКІВ ІНТЕРНЕТ-СОЦІАЛІЗАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОБДАРОВАНИХ СТАРШОКЛАСНИКІВ)

В статті пропонується підхід до виділення компетентностної складової учасників Інтернет-соціалізації, оснований на представленнях про компетентності як діяльностної характеристики особистості, її структуру, особливостях того виду діяльності, котрою здійснює старшокласник в Інтернет-просторі. Розглянуті види діяльності, здійснювані старшокласником в Інтернет-середі. Виділені основні компетенції, котрими повинен оволодіти старшокласник для успішного виконання навчально-пізнавальної діяльності.

Ключові слова: діяльність, компетентність, компетенції, навчально-пізнавальна діяльність, навчально-пізнавальна компетентність.